

– 0,0 alkohol í blóðinum er eitt krav. Tá vit finga heiðurin sum heimsins besta metro í fjør, skálaðu vit við alkoholfriari sjampagnu, sigur Suni Skylv Reinert

MYNDIR: RÖLANT WAAG DAM

bannað! Jólafrokostar halda vit altíð á matstovum ella hotellum kring í býnum, og tá vit finga heiðurin sum heimsins besta metro í fjør, skálaðu vit við alkoholfriari sjampagnu, sigur Suni Skylv Reinert.

Komin til arbeiðis fáa starvsfólkini eina stutta frágreiðing um, hvussu stöðan er og so er annars bara at fara til verka. Hjá Suna merkir tað, at hann setir seg við borðið, har tíggu telduskíggjar eru. Her eygleiðir hann so, hvussu metrotokini skikka sær og flyta seg í mun til hvørt annað, umframt at hann eisini hevur eyguni við tí, sum fyriferst á stöðunum.

Hendir eitthvørt við tokunum, fer ein alarmur í gongd á skrivstovuni. Við øðrum orðum gerast Suni og teir beinanvegin varugir við tað, eisini hóast eyguni kanska eru á einum øðrum skermi.

– Ofta kunnu vit staðfesta og loysa trupulleikan umvegis upptøkutólini og teldurnar. Eydnast tað ikki, senda vit fólk á staðið, greiðir Suni frá.

Metrotokini í Keypmannahavn eru teldustýrd, so har er eingin førari. Steðgar eitt tok, so steðga øll á sama spori. Við øðrum orðum ber tað ikki til, at tvey tok renna saman. Hesum syrgir telduskipanin fyri. Fjarstöðan millum tokini skal vera longri enn eitt vist. Er hon ikki tað, steðgar tókið og fer ikki víðari fyrr enn fjarstöðan er komin í rætt lag aftur.

Tryggin í háseti

Bæði toksporini og sjálv metrotokini, eru eisini ógvuliga fólín. Liggur eitt-hvørt á sporum, so steðgar tóki. Hetta kann vera ein avis, sum er fokin á sporið ella ein fuglur, sum pikkur í eitt pitsastykki, onkur hevur tveitt á sporið. Tað kann tað tykjast hópisleyst, at tókið steðgar fyri slíkum.

Suni vísir tó á, at tryggin skal vera í lagi.

– Har skal ikki vera nakar ivi. Eingin! Í slíkum førum er tað tó hent, at vit

Metrotokini í Keypmannahavn eru teldustýrd, so har er eingin førari. Steðgar eitt tok, so steðga øll á sama spori

kunnu kanna málið við okkara upptøkutólum og siga, at tókið skal koyra víðari. Henda skipanin tryggjar eisini, at tað er so at siga ógjøriligt at leypa út fyri eitt tok, um onkur ynskir at gera av við seg, tí tað steðgar í somu løtu okkurt óregluligt er á sporunum, greiðir Suni frá.

Tíbetur kemur tað næstan ikki fyri, at fólk leypa út fyri metrotok. Hinvegin hendir tað seg meiri enn so, at eitt tok steðgar av øðrum orsökum. Eydnast tað ikki, at loysa trupulleikan beinanvegin, er uppgávan hjá Suna og teimum, at fáa hini tokini aftur í gongd.

– Tókið, sum steðgaði, royna vit sjálvandi at fáa í gongd skjótast gjørligt. Men viðhvørt tekur tað eitt sindur av tí, og tá hava vit so eisini eina uppgávu í at fáa restina av tokunum í gongd aftur. Tá gera vit tað, vit venda hinum tokum og syrgja fyri, at tey koyra millum enda-stöðina og stöðina, sum er áðrenn har hitt tókið stendur, sigur Suni.

Hververk og bumbuhóttanir

Tíverri eru eisini onnur ting enn fuglar

og avisir, sum órógva arbeiðsdagin hjá Suna og starvsfeløgnum. Nógv hververk verður framt á metrotokini. Serliga grafitimálarar eru herviligir.

– Hesir kunnu finna upp á at steðga tokini við neyðbremsunum umborð, og so mála tókið frá enda í annan, samstundis sum teir vita av, at vit siggja teir við upptøkutólunum. Tveir minuttir seinni er tókið ikki til at kenna aftur, og allir eru horvnir, greiðir Suni frá.

Tokini, sum verða málað ella rakt av øðrum hverki, verða tikin út skipanini beinanvegin og eitt annað sett í staðin. Áðrenn tokin verða fingin í stand aftur, verða tey avmyndað. Tað vísir seg nevniliga, at tað ofta eru somu fólkini, sum gera hververk.

– Tað er forargiligt við slíkum, men nøkur kunnu ikki bara sær. Tíbetur hendir tað seg viðhvørt, at onkur verður fangaður. Herfyri fekk ein grafitimálari eina bót á fleiri hundradúsund krónur, tí hansara signatur var siggja á nógvum tokum, vit høvdu avmyndað, fortelur Suni, sum verður nakað álvarsamari á málinum, tá hann skal greiða frá ein-

um øðrum, sum tíbetur ikki hendir ofta, men kortini er ein veruleiki, hann og hinir á Metromiðstöðini á Amager mugu fyrihalda seg til.

– Tað hendir seg, tíverri, viðhvørt, at bumbuhóttanir koma. Tá er tað lög-reglan, sum hevur fingið frænir av onkrum og berir okkum boðini víðari. Oftast er tað hóttanir um at spreingja stöðina á Nørreport. Tíbetur er einki hent enn, men hóttanir sum hesar eru tíverri ein partur av arbeiði okkara og eisini gerandisdegnum hjá nógvum danum, sigur Suni, sum ikki er einasti føroyingurin, sum hevur við metroinar at gera.

Fleri føroyingar

Tvær føroyskar kvinnur arbeiða nevniliga úti á stöðunum við at hjápa og leiðbeina fólki, umframt at tryggja, at fólk hava ferðaseðil. Og tá tað kemur til viðlíkahald av tokunum, er ein føroyingur eisini at finna millum teirra, sum standa fyri hesum.

Men hóast nakrir føroyingar sostatt eru við til at reka metroina í danska høvuðsstaðnum, eru tað lítið í mun til talið av føroyingum, sum ferðast við metroi dagliga. Um onkur teirra hevur gjørt annað, á metrostöðunum ella tokunum, sigur søgan tó einki um.

FAKTA:

Suni Skylv Reinert

er 39 ára gamal og býr á Frederiksberg í Keypmannahavn. Hann er havnamaður um ein háls, men fluttið til Danmarkar fyri 18 árum síðani, har hann í høvuðsheitum hevur bú síðani. Suni hevur nomið sær skrivstovulæru og hevur virkað sum bókhaldari hjá donsku lögregluni, umframt at hann er kendur sum náttklubbæigari – bæði í Føroyum og Danmark.